

ثبت مشخصات کارکنان
 شرکت‌های عضو سندیکای
 صنعت برق ایران برای واکسیناسیون

نظر سنجی حضور در
 بیست و یکمین نمایشگاه بین المللی برق

درخواست از اتاق ایران
 برای پیگیری کلاهبرداری از اعضای تشکل‌ها

فهرست

- اختلاف نظر در اعمال قوانین گمرکی برای تولیدات مناطق آزاد و ویژه بررسی شد ۳
- توافق ایران و عراق در مورد پول‌های بلوکه شده ۴
- عراق موفق به جذب سرمایه‌گذاری‌های جدید در صنعت نفت خود شد ۴
- بخش خصوصی ایران و ازبکستان از حجم تجارت دو جانبه راضی نیست ۵
- رسیدگی به اختلافات محاسبه حق توقف کانتینرها در تعزیرات ۶
- تلاش برای احیای شورای عالی تامین اجتماعی با همکاری تشکل‌های بخش خصوصی ۶
- حداکثر اعتبارات پیش‌بینی شده برای شرکت‌های دانش‌بنیان تا بهمن ماه پرداخت می‌شود ۷
- برنامه‌ریزی برای استفاده بهتر از ظرفیت‌های آبی در تولید برق ۷
- یک میلیون سرپناه ۱ میلیون مسکن چقدر برق نیاز دارد؟ ۸

سندیکای صنعت برق ایران راهکارهای مقابله با محدودیت‌های بین‌المللی را ارائه کرد

برق در محاصره تحریم‌ها

دنیای اقتصاد: سندیکای صنعت برق ایران در گزارشی تحلیلی، مخاطرات و زبان‌های ناشی از تحریم بر صنعت برق در سال ۱۳۹۹ را برآورد و راهکارهای مقابله با آن را ارائه کرد.

بر اساس برآوردی که از طریق جمع‌آوری اطلاعات از شرکت‌های عضو سندیکای صنعت برق ایران به عمل آمده است، صنعت برق به دلیل بروز تحریم‌ها بالغ بر ۲۰ هزار میلیارد تومان دچار زیان شده است. مدیران شرکت‌های صنعت برق معتقدند راهکارهای «تسهیل خدمات مالی و بانکی بین‌المللی»، «تسهیل تامین مواد اولیه» و «ارائه تسهیلات کم‌بهره برای توسعه ساخت داخل»، مهم‌ترین راهکارهای حمایتی از صنایع برقی برای مقابله با تحریم‌هاست. هر چند برآورد مدیران نشان می‌دهد دستگاه‌های اجرایی کشور اقدام عملی برای اجرای این راهکارها را در دستور کار خود ندارند.

صنعت برق یکی از صنایع استراتژیک کشور است که مانند سایر بخش‌های اقتصادی در اثر بروز تحریم متحمل خسارات و زیان‌هایی شده است که اثرات آن به صورت مالی و غیرمالی قابل مشاهده است. در این گزارش با توجه به اطلاعات جمع‌آوری شده از شرکت‌های عضو سندیکای صنعت برق ایران،

برآوردی از مخاطرات و زیان‌های تحریم بر صنعت برق استخراج شده و در انتها راهکارهای پیشنهادی برای مقابله با آن ارائه شده است.

تحریم چیست؟

تحریم را اقدام برنامه‌ریزی شده یک یا چند دولت از طریق دستکاری در روابط اقتصادی یا محدود کردن مناسبات اقتصادی برای اعمال فشار بر کشور هدف با مقاصد مختلف سیاسی می‌دانند. به عبارت دیگر به مجموعه تدابیری نظیر محاصره محدود یا کامل اقتصادی گفته می‌شود که برای وارد آوردن فشار اقتصادی بر یک دولت برای وادار کردنش به پذیرفتن شرایط مورد نظر اعمال می‌شود. گزینه تحریم غالباً به عنوان جایگزین جنگ و اعمال قوه قهریه تلقی می‌شود. در حقیقت تحریم ابزاری موثر در حد فاصل جنگ و مذاکره برای تامین اهداف سیاسی قدرت‌های بزرگ است.

تحریم‌های اقتصادی را می‌توان از سه منظر اهداف، دامنه پوشش و منشأ دسته‌بندی کرد. تحریم‌های اقتصادی براساس اهدافی که دنبال می‌کنند به سه گروه اصلی «مهار حکومت»، «تغییر رفتار حکومت» و «تغییر حکومت» دسته‌بندی می‌شوند. تحریم‌های اقتصادی از منظر تعداد کشورهای شرکت‌کننده یا منشأ به سه دسته «تحریم یک‌جانبه»، «تحریم چندجانبه» و «تحریم همه‌جانبه» تقسیم می‌شوند. تحریم همه‌جانبه بالاترین سطح تحریم است که توسط شورای امنیت سازمان ملل متحد در قالب فصل هفتم منشور ملل متحد اعمال می‌شود و برای کل کشورهای جهان لازم‌الاجراست.

تحریم‌های اقتصادی از منظر دامنه پوشش به دو دسته «تحریم‌های فراگیر» و «تحریم هدفمند» تقسیم‌بندی می‌شوند. در تحریم فراگیر آثار تحریم قابل کنترل نبوده و دامنه خسارت و ضایعات آنها کلیه بخش‌های اقتصادی

و گروه‌های اجتماعی را در بر می‌گیرد. به عبارت دیگر، ابزار اقتصادی به کار گرفته شده، دقت لازم را ندارند تا بتوانند دامنه خسارت تحریم را به بخش‌های اقتصادی و گروه‌های جمعیتی معینی محدود سازند و از بروز ضایعات انسانی شدید و پیامدهای ناخواسته جلوگیری کنند. تحریم‌های هدفمند فعالیت‌های اقتصادی یا نهادها و اشخاص معینی را هدف قرار می‌دهد و دامنه خسارت تحریم را به گروه‌های اجتماعی معینی محدود می‌سازد. نمونه‌های شناخته‌شده تحریم هدفمند عبارتند از: «تحریم‌های مالی» مانند قطع جریان کمک‌های مالی بلاعوض، قطع وام‌های کم‌بهره مانند وام‌های بانک جهانی، قطع وام‌های تجاری، توقف سرمایه‌گذاری‌ها، پروژه‌ها، مسدود کردن حساب‌ها و دارایی سازمان‌ها و ... «ممنوعیت مسافرتی» مانند منع پروازهای بین‌المللی و منع مسافرت‌های بین‌المللی رهبران سیاسی، دیپلمات‌ها و ... و «منع فروش و انتقال تجهیزات نظامی یا حتی تجهیزات صنعتی با کاربردهای چندگانه».

تحریم‌های اقتصادی علیه ایران

تحریم‌های اقتصادی علیه جمهوری اسلامی ایران بر اساس دوره تاریخی و ماهیت تحریم، به هفت دوره اصلی تقسیم می‌شود. تحریم‌های پس از گروگان‌گیری (۱۹۸۱-۱۹۷۹)، تحریم‌های دوره جنگ تحمیلی (۱۹۸۸-۱۹۸۱)، تحریم‌های دوره بازسازی (۱۹۹۲-۱۹۸۹)، دوره کلینتون و مهار دوجانبه (۲۰۰۱-۱۹۹۳)، دوره پس از ۱۱ سپتامبر (۲۰۰۱ تا ۲۰۰۳)، تحریم‌های اتحادیه اروپا و شورای امنیت در بحث هسته‌ای (۲۰۰۶ تا ۲۰۱۲)، دوره برجام (۲۰۱۵ تا ۲۰۱۸) و تحریم‌های آمریکا پس از خروج از برجام (۲۰۱۸).

این تحریم‌ها از نظر ماهیت به چند دسته اصلی تقسیم می‌شوند: توقیف اموال و دارایی‌های متعلق به دولت

ایران، تحریم‌های تجاری در سطوح و شدت‌های مختلف (ممنوعیت سرمایه‌گذاری و واردات و صادرات به ایران)، تحریم انتقال دانش و کسب فناوری، تحریم‌های مالی و بانکی، تحریم مرادوات با اشخاص و مقامات حقیقی و حقوقی ایرانی.

آثار مخرب تحریم‌ها

اما با خروج آمریکا از برجام و بازگشت دوباره تحریم‌های مالی و اقتصادی، بخش‌های مختلف اقتصاد ایران از جمله صنعت برق با مخاطرات و چالش‌های متعددی مواجه شده است. بر اساس برآوردی که از طریق جمع‌آوری اطلاعات از شرکت‌های عضو سندیکای صنعت برق به عمل آمده است، صنعت برق بالغ بر ۲۰ هزار میلیارد تومان به دلیل بروز تحریم‌ها دچار زیان شده است.

صنعت برق ایران همچنین در ساخت و تولید تجهیزات مورد نیاز این صنعت به‌طور متوسط سالانه یک میلیارد دلار واردات داشته است. بر اساس ارزیابی استخراج شده از اطلاعات گردآوری شده از شرکت‌های عضو سندیکای برق، زیان وارد بر واردات شرکت‌های این صنعت در سال ۱۳۹۹، ۳۵ میلیون دلار برآورد شده است. از سوی دیگر صنعت برق ایران که یکی از صنایع پیشرو در صادرات تجهیزات و خدمات مهندسی بوده است، در سال‌های قبل به طور متوسط ۱/۵ میلیارد دلار صادرات داشته است که با بروز تحریم‌ها این روند نزولی شده است. بر اساس ارزیابی استخراج شده از اطلاعات گردآوری شده از شرکت‌های عضو سندیکای برق، زیان وارد بر شرکت‌های صادرکننده این صنعت در سال ۱۳۹۹، ۱۷ میلیون دلار برآورد شده است.

نظرخواهی از مدیران

بر اساس نظرخواهی از مدیران شرکت‌های صنعت برق، در حوزه مالی و اقتصادی، موضوع «تامین مالی برای توسعه صنعت برق» و «افزایش قیمت تمام‌شده»

مهم‌ترین مخاطرات صنعت برق به دلیل تحریم‌های اقتصادی است و در رتبه‌های بعدی «افزایش قیمت تمام‌شده کالای ساخت داخل»، «خروج بنگاه‌های سازنده و پیمانکاران از صنعت برق» و «تعديل کارکنان و بیکاری در شرکت‌های بخش خصوصی» قرار گرفته‌اند. همچنین بر اساس نظرخواهی از مدیران شرکت‌های صنعت برق، در حوزه صنعتی و فنی، موضوع «طولانی شدن زمان اتمام پروژه‌ها» و «ناپایداری شبکه برق و بروز خاموشی‌ها» مهم‌ترین مخاطرات صنعت برق به دلیل تحریم‌های اقتصادی است و در رتبه‌های بعدی «افزایش اتلاف برق در تولید، انتقال و توزیع» و «کاهش کیفیت و استانداردهای کالای ساخت داخل» قرار گرفته‌اند.

نظرخواهی از مدیران شرکت‌های صنعت برق همچنین نشان می‌دهد در حوزه تجارت بین‌الملل صنعت برق، موضوع «نقل و انتقال پول در واردات و صادرات» و «افزایش هزینه و زمان تامین کالای خارجی مورد نیاز صنعت» مهم‌ترین مخاطرات صنعت برق به دلیل تحریم‌های اقتصادی است و در رتبه‌های بعدی «کاهش صادرات کالا و خدمات مهندسی برق» و «تامین تجهیزات وارداتی» جانمایی شده‌اند.

بر اساس نظرخواهی از مدیران شرکت‌های صنعت راهکارهای «تسهیل خدمات مالی و بانکی بین‌المللی»، «تسهیل تامین مواد اولیه» و «ارائه تسهیلات کم‌بهره برای توسعه ساخت داخل»، مهم‌ترین راهکارهای حمایتی از صنایع برای مقابله با تحریم است. هر چند برآورد مدیران نشان می‌دهد دستگاه‌های اجرایی کشور اقدام عملی برای اجرای این راهکارها را در دستور کار خود ندارند و در نتیجه محقق نخواهند شد.

درخواست از اتاق ایران برای پیگیری کلاهبرداری از اعضای تشکل‌ها

سندیکای صنعت برق ایران طی نامه‌ای از رئیس اتاق بازرگانی، صنایع معادن و کشاورزی ایران درخواست کرد موضوع کلاهبرداری از شرکت‌های عضو را پیگیری و در دستور کار قرار دهد.

در ابتدای نامه آمده است که اخیراً گروهی کلاهبردار با دسترسی به اطلاعات تماس فعالان اقتصادی، با سوءاستفاده از نام و اعتبار روسا و اعضای هیات مدیره تشکل‌های اتاق نسبت به درخواست مبالغی از شرکت‌های عضو تشکل مربوطه به بهانه‌های مختلف اقدام کرده‌اند. متأسفانه برخی از مدیران شرکت‌های صنعت برق و اعضای این سندیکا نیز با این موضوع مواجه شده‌اند و بدون استعلام موضوع از سندیکا، مبالغی را به شماره کارت‌های اعلامی از سوی کلاهبرداران واریز کرده‌اند.

در این نامه از اتاق ایران درخواست شده است از آنجا که این کلاهبرداری برای تعداد قابل توجهی از تشکل‌های زیرمجموعه اتاق ایران تکرار شده است، پیگیری‌های مقتضی از طریق مراجع قانونی و قضایی با همکاری معاونت حقوقی و معاونت تشکل‌ها و استان‌های اتاق صورت پذیرد. همچنین پیشنهاد شده است این موضوع به تمامی تشکل‌های زیرمجموعه اتاق اطلاع‌رسانی شود. شایان ذکر است روابط عمومی سندیکای صنعت

برق تاکنون طی چندین نوبت اطلاع‌رسانی از طریق رسانه‌ها و سامانه پیامکی، تلاش نموده اعضای خود را درخصوص این گونه کلاهبرداری‌ها آگاه نماید و توصیه کرده است اعضا قبل از هرگونه اقدامی مرتبط با سندیکا و یا شرکت‌های همکار، از صحت هویت افراد درخواست‌کننده اطمینان حاصل نمایند.

در نشست کارگروه تخصصی کمیته حمایت از کسب‌وکار

اختلاف نظر در اعمال قوانین گمرکی برای تولیدات مناطق آزاد و ویژه بررسی شد

در کارگروه تخصصی کمیته حمایت از کسب‌وکار موضوع شمول یا عدم شمول قاعده ۲ الف در مناطق آزاد و ویژه اقتصادی بررسی و تصمیم‌گیری نهایی به نشست اصلی کمیته موکول شد.

نشست اخیر کارگروه تخصصی کمیته حمایت از کسب‌وکار به بررسی موضوع شمول یا عدم شمول قاعده ۲ الف (قواعد عمومی سیستم هماهنگ شده توصیف و کدگذاری کالا) در مناطق آزاد و ویژه اقتصادی اختصاص داشت.

بر اساس اظهارات محسن عامری، مدیر دبیرخانه کمیته حمایت از کسب‌وکار در اجرای موضوع قاعده ۲ الف، گمرک، وزارت صنعت، معدن و تجارت و سازمان مناطق آزاد و ویژه اقتصادی به نحوی دخیل هستند و هر یک تفسیر جداگانه‌ای از موضوع دارند که این امر موجب سردرگمی و ابهام برای سرمایه‌گذار و تولیدکننده از جمله تولیدکنندگان لوازم خانگی شده است.

او همچنین به رای معاونت حقوقی رئیس جمهور درباره این موضوع اشاره و تصریح کرد: طبق اعلام سازمان منطقه آزاد تجاری صنعتی ارس، گمرک طی نامه‌ای در تاریخ ۱۹ خرداد سال جاری، واحدهای تولید و مونتاژ لوازم خانگی در مناطق آزاد و ویژه را مشمول قاعده ۲ الف کرده است و حقوق و عوارض گمرکی کالای کامل را دریافت می‌کند. در صورتی که معاونت حقوقی رئیس جمهور طبق این بند از ماده قانونی در پاسخ به استعلام انجام شده خطاب به رئیس کل گمرک اعلام کرده که قاعده ۲ الف درخصوص کالاهای تولید و پردازش شده در مناطق آزاد و ویژه موضوعیت نداشته و تعیین حقوق ورودی کالاهای مذکور باید مطابق با ماده ۶۵ قانون احکام دائمی برنامه‌های توسعه کشور صورت پذیرد.

در این ارتباط رئیسی، رئیس گروه مناطق آزاد گمرک با تأکید بر اینکه نباید بین واحدهای تولیدی مستقر در مناطق آزاد با واحدهایی که در سرزمین اصلی اقدام به تولید می‌کنند، تفاوتی از این منظر قائل شد، گفت: اگر این تفاوت بین واحدهای تولیدی گذاشته شود، به تدریج واحدهایی که در سرزمین اصلی هستند، تعطیل خواهند شد.

او در تشریح این مسئله فرض کرد در تولید یک محصول مشخص در سرزمین اصلی، یک واحد تولیدی، تعدادی از قطعات را وارد و تعدادی از

تولید می‌کند. در اینجا واحد مذکور باید طبق قانون تعرفه‌ای را برای واردات قطعات و مواد اولیه بپردازد. در همین شرایط واحد دیگری ۱۰۰ درصد قطعات موردنیاز تولید همان کالای مشخص را وارد می‌کند. قاعده ۲ الف می‌گوید بین این دو واحد تفاوت وجود دارد. باید از واحد دوم تعرفه‌های بیشتری دریافت کنیم چون اشتغال و ارزش افزوده کمتری ایجاد کرده است.

رئیس‌ی خاطر نشان کرد: طبق رویه گمرک در اعمال قوانین برای کالاهای واردات محور بین تولیدات مناطق آزاد و سرزمین اصلی تفاوتی وجود ندارد. از طرفی ماده ۶۵ قانون احکام دائمی برنامه‌های توسعه کشور موضوع جدیدی را مطرح نمی‌کند.

در این بین طالب‌پور، معاون اقتصادی منطقه آزاد بندر انزلی به لزوم ارائه مشوق‌هایی خاص به سرمایه‌گذاران و تولیدکنندگان در مناطق آزاد اشاره کرد و گفت: مناطق آزاد به لحاظ دسترسی به زیرساخت‌های اولیه دچار مشکل بوده و به طور کلی نقاط محروم‌تری به شمار می‌آیند و باید مشوقی برای ترغیب حضور تولیدکنندگان در این مناطق منظور شود. متأسفانه گاهی گمرکات منطقه هنگام ارزیابی محصول آن را مشمول قاعده ۲ الف کرده و گاهی نمی‌کنند. این رفتار سلیقه‌ای باید متوقف شود.

این مقام مسئول پیشنهاد داد: برای جلوگیری از اعمال رفتارهای سلیقه‌ای بهتر است از ظرفیت کمیسیون ارزش افزوده استفاده کنیم.

با توجه به اختلاف دیدگاه بین مدیران مناطق آزاد و گمرک درباره اجرای قاعده ۲ الف و لزوم تعیین تکلیف نهایی آن، قرار شد اختلاف تفسیر دستگاه‌های مربوطه از قانون و استدلال‌های هرکدام از آنها در نشست اصلی کمیته حمایت از کسب‌وکار مطرح و بررسی شود.

در سال ۲۰۲۰، این قرارداد فقط یکی از آخرین دستاوردهای صنعت نفت و گاز عراق در سال ۲۰۲۱ است.

در ماه اوت، عراق اعلام کرد که صادرات نفت این کشور از ۲,۹ میلیون بشکه در روز طی ماه ژوئیه به ۳,۰۵۴ میلیون بشکه در روز افزایش یافته است. این نشان دهنده افزایش تقاضای جهانی برای نفت در طول ماه های تابستان است و درآمد نفتی عراق در ماه اوت به ۶,۵ میلیارد دلار و قیمت متوسط هر بشکه به ۶۹ دلار رسید.

این امر پس از آن صورت می گیرد که سرانجام این کشور در ماه ژوئیه به سطحی از تولید بازگشت که از آوریل ۲۰۲۰ دیده نشده بود. عراق ۴,۱۸ میلیون بشکه در روز نفت خام در ژوئیه تولید کرد که نشان دهنده افزایش حدود ۱۵۰ هزار بشکه در روز در مقایسه با ماه ژوئن بود و بالاتر از نقطه کاهش تولید اوپک محسوب می شد. به طور کلی، عراق پس از عربستان بیشترین مقدار نفت را در بین کشورهای عضو اوپک تولید می کند.

این یک چرخش مهم برای اقتصاد وابسته به نفت عراق محسوب می شود که با شیوع ویروس کرونا، به ویژه با کاهش تقاضای نفت، و کاهش شدید قیمت ها، دچار تزلزل شد. پس از چندین ماه کاهش تولید از سوی اوپک پلاس، عراق سرانجام می تواند به تولید قبل از همه گیری خود بازگردد و به حمایت از مشاغل و اقتصاد ملی کمک کند.

همچنین در ماه اوت، شرکت های نفتی بریتیش پترولیوم BP و پتروچاینا PetroChina یک سرمایه گذاری مشترک را برای بهره برداری از میدان نفتی بزرگ رمیله در عراق اعلام کردند.

این میدان نفتی توسط شرکت دولتی انرژی بصره Basra Energy و با دسترسی به بودجه شرکت

عراق موفق به جذب سرمایه گذاری های جدید در صنعت نفت خود شد

عراق موفق به جذب سرمایه گذاری های جدید در صنعت نفت خود شد

پس از تحولات اخیر در سیاست های اقتصادی دولت عراق، چندین شرکت نفتی بزرگ جهان از جمله توتال و بریتیش پترولیوم از سرمایه گذاری خود در این کشور خبر دادند.

به گزارش خبرگزاری تسنیم به نقل از اوایل پرایس، پس از اعلام اخیر چندین شرکت نفتی بزرگ درباره تحولات جدید در عراق، به نظر می رسد که این کشور به خوبی از بحران مالی شیوع ویروس کرونا خارج شده و به دنبال حفظ شهرت خود در صنعت نفت جهان و همچنین تثبیت خود به عنوان یک مبتکر انرژی تجدیدپذیر است.

هفته گذشته، ابرشرکت فرانسوی توتال اعلام کرد که در حال ساخت چهار پروژه بزرگ انرژی در جنوب عراق با قراردادی به ارزش ۲۷ میلیون دلار است که انتظار می رود قبل از پایان سال ۲۰۲۱ آغاز شود.

این قرارداد شامل سرمایه گذاری در افزایش استخراج نفت خام، پالایشگاه گاز، بهبود بازار گاز عراق از طریق تولید بیشتر با قیمت های رقابتی تر و پروژه نیروگاه خورشیدی می شود.

بودجه این سرمایه گذاری به عراق اجازه می دهد تا تولید نفت خام خود را در میدان نفتی ارتاوی از ۸۵ هزار بشکه در روز به ۲۱۰ هزار بشکه افزایش دهد و همچنین سطح تولید گاز ۳۰۰ میلیون فوت مکعب گاز در روز را به دست آورد.

اما پس از ماه ها تحولات در پی رکود جهانی نفت

گذشته بین ۳ تا ۷ میلیارد دلار بوده که در آینده می تواند به ۲۰ تا ۳۰ میلیارد دلار نیز برسد. در موارد مختلفی همچون صادرات کالاهای غیرنفتی، صادرات نفتی، پروژه های عمرانی و غیره امکان توسعه روابط بین دو کشور وجود دارد. پیش بینی می شود که تعاملاتی در مورد پروژه های توسعه ای در این کشور انجام شود.

رئیس اتاق مشترک بازرگانی ایران و عراق تصریح کرد: در این سفر در مورد مسائل سیاسی و امنیتی نیز می توانیم مسائل مهمی را حل و فصل کنیم. در مجموع این سفر فرصت خوبی برای ایران و عراق است. وی در مورد پول های بلوکه شده ایران در عراق بیان کرد: در مورد پول های بلوکه شده نیز امکان پیشبرد وجود دارد. آنچه که ما در عراق داریم بیشتر مربوط به بخش های نفتی و نیرو است و بخش خصوصی ما پول خود را از عراق دریافت کرده است. توافقاتی در مورد پول های بلوکه شده صورت گرفته و تعامل در حال انجام است، از همین روی به نظر جای نگرانی در این مورد نیست. به هر حال توسعه روابط دو کشور مهم تر از این مسئله است. در پاسخ به سوالی در مورد بدهی عراق به پیمانکاران ایرانی که پروژه های فنی و مهندسی را در این کشور پیش می برند گفت: در مورد پروژه هایی که پیمانکاران ایرانی در عراق به انجام رسانده اند در مقطعی به دلیل مشکلات مالی این کشور مشکلاتی در پرداخت به وجود آمده و پیمانکاران ما طلبکار هستند اما مشکل خاصی در این مورد وجود ندارد. بازگشت پول بخش خصوصی با مانع خاصی مواجه نیست و سوخت نخواهد داشت. عراقی ها بدهی را در این مورد قبول دارند اما کمی پشتیبانی دولت را نیاز دارد تا رایزنی های لازم انجام شود.

رئیس اتاق مشترک ایران و عراق مطرح کرد

توافق ایران و عراق در مورد پول های بلوکه شده

رئیس اتاق مشترک بازرگانی ایران و عراق گفت: توافقاتی در مورد پول های بلوکه شده ایران در عراق انجام شده و به نظر جای نگرانی در این مورد نیست.

یحیی آل اسحاق در مورد سفر نخست وزیر عراق به ایران اظهار کرد: سفر نخست وزیر عراق به ایران با ۷ وزیر، نشان از اهمیت این سفر دارد. نخست وزیر عراق اولین شخصیت سیاسی خارجی است که در دولت جدید به ایران سفر می کند و حتماً در این مورد خروجی های خوبی خواهیم داشت.

وی افزود: روابط ایران و عراق مبتنی بر استراتژی و بلندمدت است. حجم مبادلات این دو کشور در

معاون امور بین‌الملل اتاق ایران مطرح کرد

بخش خصوصی ایران و ازبکستان از حجم تجارت دوجانبه راضی نیست

محمدرضا کرباسی با اشاره به تجارت ۱۴۶ میلیون دلاری ایران و ازبکستان در پنج ماهه ۲۰۲۱ می‌گوید: با توجه به ظرفیت‌های موجود، بخش خصوصی دو کشور اصلا از این حجم تجارت راضی نیست.

به گزارش پایگاه خبری اتاق ایران، در این نشست محمدرضا کرباسی، معاون امور بین‌الملل اتاق ایران با بیان اینکه حجم مبادلات تجاری ایران و ازبکستان از ۱۸۰ میلیون دلار در سال ۹۷ به ۳۸۰ میلیون دلار در سال ۹۸ افزایش یافته است گفت: در پنج ماهه اول سال ۲۰۲۱ حجم تجارت دو کشور ۱۴۶ میلیون دلار بود که نشان‌دهنده ۳۹ درصد رشد نسبت به مدت مشابه سال قبل است؛ با وجود این، بخش خصوصی دو کشور اصلا از این حجم روابط اقتصادی راضی نیستند. چرا که ظرفیت‌های بسیار مناسب برای همکاری اقتصادی دو کشور وجود دارد و امیدواریم در یک سال آینده تا اواسط سال ۲۰۲۲ حجم روابط دو کشور به میزان چشمگیری افزایش یابد.

کرباسی ادامه داد: خوشبختانه طی ماه‌های گذشته

موفق شدیم دو موافقت‌نامه همکاری‌های اقتصادی بین اتاق ایران با اتاق بازرگانی ازبکستان از یک طرف و اتاق ایران با اتحادیه صادرکنندگان تجاری ازبکستان امضا کنیم. قطعا با تکمیل اتاق مشترک بازرگانی ایران و ازبکستان در آینده نزدیک شاهد ثبت جلسات منظم بین اعضای اتاق مشترک ایران و ازبکستان با اعضای اتاق مشترک ازبکستان و ایران خواهیم بود تا به این ترتیب بتوانیم خواسته‌های فعالین اقتصادی دو طرف را در یک توافق دوجانبه و در بازی برد-برد به سطح مطلوبی افزایش دهیم. او با اشاره به ظرفیت‌های مشترک همکاری دو کشور گفت: دو کشور ظرفیت‌های مستعد و مناسبی را در توسعه همکاری‌های خود از جمله در بخش دارو و تجهیزات پزشکی، خدمات فنی و مهندسی در اجرای پروژه‌های مورد نظر طرف ازبکی، همکاری

در بخش مصالح ساختمانی و فولاد و فلزات دارند و در کنار آن با توجه به ظرفیت خوب طرف ازبکی در تولید پنبه، زمینه خوبی برای همکاری در بخش نساجی وجود دارد. همچنین در زمینه کشاورزی امکان توسعه همکاری‌های اقتصادی محتمل است و امیدواریم در آینده نزدیک این ظرفیت‌ها با همکاری متقابل دو اتاق مشترک به منصفه ظهور برسد و شاهد توسعه همکاری اقتصادی ایران و ازبکستان در این زمینه‌ها باشیم.

کرباسی در ادامه به موانع موجود در توسعه روابط اقتصادی دو کشور اشاره کرده و ادامه داد: موانعی پیش روی فعالان اقتصادی وجود دارد که نیازمند نگاه مقامات عالی دو کشور برای رفع آن‌ها هستیم. یکی از این موانع عدم اجرای موافقت‌نامه تجارت ترجیحی بین دو کشور است که نیازمند این است که اتاق بازرگانی ازبکستان با مذاکره با مقامات ازبکی زمینه تحقق این مهم را پیگیری کند. ما هم با وزارت صنعت و سازمان توسعه تجارت در حال مذاکره هستیم و انتظار داریم این موافقت‌نامه در اولین فرصت به امضای دو کشور برسد.

او افزود: همچنین درخواست داریم زمینه افزایش تعداد پروازهای بین دو کشور فراهم شود که این امر تسهیل‌کننده رفت و آمد فعالان اقتصادی ایران و ازبکستان است. در کنار آن ضوابط کارگزاری بانکی هم از اولویت ویژه‌ای برخوردار است و امیدواریم در آینده نزدیک این زمینه هم با همکاری بانک‌های مرکزی و تجاری دو کشور فراهم شود.

کرباسی با بیان اینکه مقامات ازبک به خدمات خوب فنی و مهندسی ایران اذعان دارند و در طول سال‌های گذشته شرکت‌های پیمانکار ایرانی پروژه‌های موفق‌تری در ازبکستان اجرا کرده‌اند گفت: ما انتظار داریم در ادامه همکاری‌ها در این بخش

زمینه صدور ضمانت‌نامه برای حضور شرکت‌های فنی و مهندسی در ازبکستان فراهم شود تا شرکت‌های ایرانی بتوانند در پروژه‌های مهندسی ازبکستان مشارکت جدی‌تری داشته باشند.

او در پایان سخنانش به مشکلات مربوط به حمل و نقل زمینی و ریلی بین ایران و ازبکستان اشاره کرده و گفت: امیدواریم این مشکلات با مذاکرات مقامات ازبکستان و ترکمنستان حل شده و زمینه ترانزیت و انتقال کالا از طریق ترکمنستان به ازبکستان فراهم شود تا ما آسان‌تر بتوانیم مرادوات اقتصادی بین ایران و ازبکستان را چه از طریق جاده و چه از طریق ریل فراهم کنیم.

کرباسی ابراز امیدواری کرد: این نشست سرآغازی برای توسعه همکاری‌های اقتصادی ایران و ازبکستان باشد و در آینده شاهد روند رو به رشد این همکاری‌ها باشیم.

برقراری تعرفه ترجیحی میان ایران و ازبکستان در حال پیگیری است

در ادامه این نشست گودرزی، رایزن بازرگانی سفارت ایران در تاشکند گفت: اگرچه روابط اقتصادی ایران و ازبکستان در سال‌های اخیر از روند به رشد برخوردار بوده است، اما شیوع کرونا و محدودیت‌های ناشی از آن به ویژه محدودیت‌های حمل‌ونقل تأثیرات منفی بر روابط اقتصادی دو کشور به جا گذاشت. با این همه تلاش‌های بسیار صورت گرفت تا ارتباطات مقامات، تجار و بازرگانان دو کشور تداوم یابد. خوشبختانه با بهبود نسبی شرایط کرونا و کاهش محدودیت‌ها روابط دو کشور در مسیر پیشرفت قرار گرفته و رشد قابل ملاحظه در مبادلات تجاری بین دو کشور در شش ماه نخست ۲۰۲۱ مویید این موضوع است.

او با بیان اینکه این نشست گام موثری در جهت

پیگیری کنند.

به گزارش روابط عمومی اتاق تهران، بر اساس اعلام کمیسیون حمل و نقل و لجستیک اتاق ایران، این تصمیم پس از دادخواست یکی از شرکت‌های نمایندگی خطوط کشتیرانی و درخواست برای ابطال ماده ۲۰ صورتجلسه شورای عالی هماهنگی ترابری کشور و رسیدگی به آن در هیات عمومی دیوان عدالت اداری، اتخاذ شده است.

بر اساس ماده ۲۰ ضوابط استفاده از کانتینرهای وارده به کشور و ترانزیت، مصوب شده بود که «کمیسیونی مرکب از نمایندگان وزارت راه و ترابری، اتاق بازرگانی ایران، گمرک ایران، سازمان بنادر و کشتیرانی و با حضور طرفین دعوی در بیرخانه شورای عالی هماهنگی ترابری کشور تشکیل و اختلافات ناشی از مطالبه حق توقف کانتینر در آن مورد رسیدگی قرار گیرد و تصمیمات متخذه با اکثریت آرا دارای اعتبار باشد».

همچنین بر اساس تصمیم نشست ۲۱۳ شورای عالی هماهنگی ترابری کشور در تاریخ ۲۵ آذرماه سال ۱۳۹۸، مصوب شده بود: «حق توقف کانتینرهای وارده یا ترانزیت ورودی به کشور بر اساس توافق میان گیرنده کالا و خط کشتیرانی تعیین می‌شود. در این خصوص، شرکت‌های کشتیرانی موظف هستند میزان حق توقف کانتینر را طی قرارداد مکتوب با گیرنده کالا مشخص کنند. در صورت عدم وجود قرارداد، حق توقف کانتینر بر مبنای تعرفه (صفحه ۱ - صفحه ۲ - صفحه ۳) ریالی خواهد بود که در مهرماه هر سال به طور مشترک توسط انجمن کشتیرانی و خدمات وابسته و انجمن شرکت‌های حمل و نقل بین‌المللی ایران و پس از تایید اتاق ایران پیشنهاد و با تایید کمیسیون ماده ۲۰ مصوبه ۱۴۷-۱۴۶ شورا و ظرف سه ماه پس از تایید کمیسیون یادشده قابل اجرا است».

در چهارمین جلسه کمیسیون «بهبود محیط کسب و کار و رفع موانع تولید» اتاق تهران مطرح شد

تلاش برای احیای شورای عالی تامین اجتماعی با همکاری تشکل‌های بخش خصوصی

در چهارمین جلسه کمیسیون «بهبود محیط کسب و کار و رفع موانع تولید» اتاق تهران مقرر شد که از طریق برگزاری جلسات مشترک با کانون عالی کارفرمایان و تشکل‌های کارگری، بخش خصوصی نسبت به ترکیب شورای عالی تامین اجتماعی به نظر واحدی دست پیدا کند.

اعضای کمیسیون «بهبود محیط کسب و کار و رفع موانع تولید» اتاق تهران در چهارمین نشست خود علاوه بر تبیین پیشنهادات خود در مورد طرح تسهیل صدور برخی مجوزهای کسب و کار که در مجلس تهیه شده، به ارزیابی بیانیه اتاق تهران در مورد خواسته‌های بخش خصوصی از دولت جدید نیز پرداختند.

محمدرضا نجفی منش، رئیس این کمیسیون در ابتدای این جلسه با اشاره به اینکه یک نامه حاوی پیشنهادات این کمیسیون در مورد «طرح تسهیل صدور برخی مجوزهای کسب و کار» به کمیسیون جهش تولید مجلس ارائه خواهد شد، گفت که بررسی برخی از مواد این طرح نیز به کمیسیون‌های «حمایت قضایی» و «اقتصاد نوآوری و تحول دیجیتال» اتاق تهران ارجاع شده است. او گفت که از جمله پیشنهادات اتاق برای اصلاح این طرح، ایجاد پایگاه اطلاع‌رسانی صدور مجوزها، حذف تمام نظارت‌های پیشینی کسب و کار در قوانین و اسناد بالادستی و نیز تعیین مهلت زمانی معقول برای

صدور مجوزها است.

نجفی منش در بخش دیگری از سخنانش گفت: موضوعی که این روزها به مساله شایع واحدهای تولید تبدیل شده، این است که چنانچه کارفرما به دلیل مشکلات ناشی از شیوع کرونا، در پرداخت حق بیمه کارگران دچار تاخیر شود، کارگران از خدمات سازمان تامین اجتماعی محروم می‌شوند. از این رو قصد داریم با تهیه نامه‌ای خطاب به سازمان تامین اجتماعی، درخواست کنیم که مانع دریافت خدمات از سوی کارگران نشود.

در ادامه، موضوع «درخواست‌های بخش خصوصی از دولت سیزدهم» مورد بحث و بررسی قرار گرفت. این درخواست در قالب یک گزارش تهیه شده که ضمن تبیین وضع موجود از منظر شاخص‌هایی چون پنجره جمعیتی، رشد اقتصادی، اشتغال و سرمایه‌گذاری، وضعیت محیط اقتصاد کلان، نظام یارانه‌ها، محیط کسب و کار و سیاست‌های بین‌المللی را نیز ترسیم کرده و برای اصلاح این موارد، پیشنهاداتی را هم ارائه کرده است. این گزارش پس از جمع‌بندی نهایی در اتاق تهران به دولت ارائه خواهد شد.

در بخشی از این جلسه، هومن حاجی پور، معاون کسب و کار اتاق تهران با اشاره به اینکه این کمیسیون، تلاش برای احیای شورای عالی تامین اجتماعی را به عنوان یکی از برنامه‌های خود در دوره پیش رو تعیین کرده است، گفت: اگر شورای عالی تامین اجتماعی به صورتی احیا شود که دولت اکثریت کرسی‌ها را در اختیار داشته باشد یا کرسی‌ها در اختیار بخش خصوصی منسجم نباشد، اهدافی که از احیای این مجموعه دنبال می‌شود، محقق نخواهد شد. از این رو، در مورد ترکیب این شورا باید از هم اکنون چاره‌اندیشی صورت گیرد.

در همین حال، نجفی منش پیشنهاد برگزاری

از سوی اتاق ایران اعلام شد

**رسیدگی به اختلافات محاسبه
حق توقف کانتینرها در تعزیرات**
بر اساس اعلام اتاق بازرگانی ایران، صاحبان کالا در صورت بروز اختلاف با خطوط کشتیرانی بر سر تعرفه‌های مربوط به حق توقف کانتینر، موضوع را در قالب گرانفروشی از طریق سازمان تعزیرات یا سازمان حمایت از مصرف‌کنندگان و تولیدکنندگان پیگیری کنند.

اتاق بازرگانی ایران و کمیسیون حمل و نقل و لجستیک این اتاق با اشاره به رای هیات عمومی دیوان عدالت اداری مبنی بر ابطال کمیسیون موضوع ماده ۲۰ صورتجلسه شماره ۱۴۷-۱۴۶ شورای عالی هماهنگی ترابری کشور که به اختلافات ناشی از محاسبه مبلغ حق توقف کانتینرهای بازرگانان رسیدگی می‌کرد، اعلام کرد که صاحبان کالا در صورت بروز اختلاف بر سر تعرفه‌های دیرکرد کانتینر، موضوع را با عنوان گرانفروشی از طریق سازمان تعزیرات حکومتی یا سازمان حمایت از مصرف‌کنندگان و تولیدکنندگان

دهنوی:

حداکثر اعتبارات پیش بینی شده برای شرکت‌های دانش بنیان تا بهمن ماه پرداخت می‌شود

عضو هیئت رئیسه مجلس شورای اسلامی گفت: تمام تأکیدمان این است که تا بهمن ماه سال جاری حداکثر منابع مالی پیش بینی شده در تبصره های ۱۶ و ۱۸ قانون بودجه به شرکت‌های دانش بنیان تخصیص پیدا کند تا در سال تولید، پشتیبانی‌ها و مانع زدایی‌ها به صورت عملی از شرکت‌های دانش بنیان حمایت کرده باشیم.

سیدمحسن دهنوی در گفت‌وگو با خبرنگار خبرگزاری خانه ملت در تشریح نشست مشترک خود با سورنا ستاری معاون علمی و فناوری ریاست جمهوری و مدیران عامل بانک‌های ملی و تجارت گفت: در تبصره ۱۸ قانون بودجه ۱۴۰۰ منابعی برای توسعه تولید، اشتغال و کارآفرینی در نظر گرفته شده که یکی از بندهای آن مربوط به شرکت‌های دانش بنیان بوده و ۱۵۰۰ میلیارد تومان بدین منظور پیش بینی شده است. همچنین در تبصره ۱۶ قانون بودجه نیز هزار میلیارد تومان منابع تسهیلاتی قرض الحسنه برای شرکت‌های

دانش بنیان در نظر گرفته شده است. بنابراین در مجموع ۲۵۰۰ میلیارد تومان باید از طریق معاونت فناوری ریاست جمهوری با عاملیت بانک‌ها به شرکت‌های دانش بنیان پرداخت شود.

نماینده مردم تهران، شمیرانات، ری، اسلامشهر و پردیس در مجلس شورای اسلامی ادامه داد: با توجه به اینکه تسریع بخشیدن به تخصیص اعتبارات تبصره ۱۶ و ۱۸ به شرکت‌های دانش بنیان نیازمند پیگیری است، جلساتی با حضور معاون علمی و فناوری ریاست جمهوری و محمدرضا حسین زاده مدیر عامل بانک ملی و رضا دولت آبادی مدیر عامل بانک تجارت به همراه معاونان آنها برگزار کردیم که توافقات بسیار خوبی به همراه داشت.

وی با اشاره به مصوبات جلسه تصریح کرد: مقرر شد ظرف مدت یک ماه تفاهم‌نامه و مسیر عملیاتی شدن دو بند تبصره ۱۶ و ۱۸ قانون بودجه در خصوص اعتبارات شرکت‌های دانش بنیان تنظیم و منعقد شود. البته این جلسه شروع فرآیند پیگیری تخصیص اعتبارات مذکور بوده و با بانک‌های دیگر نظیر صادرات، ملت و آینده نیز ادامه خواهد داشت. این نماینده مردم در مجلس شورای اسلامی، اظهار کرد: تمام تأکیدمان این است که تا بهمن ماه سال جاری حداکثر منابع مالی پیش بینی شده در تبصره های ۱۶ و ۱۸ قانون بودجه به شرکت‌های دانش بنیان تخصیص پیدا کند تا در سال تولید، پشتیبانی‌ها و مانع زدایی‌ها به صورت عملی از شرکت‌های دانش بنیان حمایت کرده باشیم.

عضو هیات رئیسه مجلس شورای اسلامی خاطر نشان کرد: همچنین در جلسه امروز مقرر شد، با توجه به ظرفیت بالای کارشناسی معاونت علمی ریاست جمهوری و زیر ساختی که برای شناسایی شرکت‌های دانش بنیان در اختیار دارند به منظور

تسریع در فرآیند پرداخت تسهیلات، ارزیابی‌های فنی، مالی و اقتصادی توسط معاونت علمی ریاست جمهوری انجام شده و ارزیابی وثایق و تضامین توسط بانک‌ها انجام شود. امیدواریم با پیگیری‌ها دولت و مجلس تا پایان سال اتفاق خوبی برای شرکت‌های دانش بنیان رقم بخورد.

بررسی آخرین وضعیت سدها و نیروگاه‌های برق آبی در کمیسیون انرژی مجلس / برنامه‌ریزی برای استفاده بهتر از ظرفیت‌های آبی در تولید برق
مدیرعامل شرکت توسعه منابع آب و نیروی ایران، از برنامه‌ریزی برای استفاده بهتر از ظرفیت‌های آبی کشور به منظور تولید برق از منابع آبی خبر داد و گفت: این موضوع در طرح «توسعه و مانع‌زدایی از صنعت برق کشور» دنبال خواهد شد تا امکان استفاده بهتر از ظرفیت‌های آبی کشور برای تولید برق از منابع آبی فراهم شود.

به گزارش پایگاه اطلاع‌رسانی وزارت نیرو (پاون)، "سیدحسن رضوی" در جلسه بررسی وضعیت سد و نیروگاه‌های برق آبی کشور و پتانسیل‌های توسعه این نیروگاه‌ها که به دعوت کمیسیون انرژی و با حضور نمایندگان عضو کمیسیون برگزار شد، گزارشی از وضعیت فعلی نیروگاه‌های برق آبی کشور همچون ظرفیت‌های نصب شده، ظرفیت‌های قابل استفاده و پتانسیل‌های موجود برای توسعه نیروگاه‌های

برق آبی ارائه کرد و یادآور شد: خشکسالی و بارش کم در سال آبی جاری منجر به کاهش استفاده موثر از نیروگاه‌های برق آبی شده است.

وی با بیان اینکه استفاده بهینه از ظرفیت‌های موجود، به روزرسانی طرح‌های فرسوده، افزایش راندمان دستگاه‌ها و افزایش سطح تکنولوژی از جمله اهداف شرکت توسعه منابع آب و نیروی ایران است، افزود: در طرح «توسعه و مانع‌زدایی از صنعت برق کشور» این موارد دنبال خواهد شد تا بتوانیم استفاده بهتری از ظرفیت‌های آبی کشور برای تولید برق از منابع آبی داشته باشیم.

رضوی احداث نیروگاه‌های برق آبی در مقیاس متوسط و کوچک را جزو برنامه‌های وزارت نیرو دانست و ادامه داد: این نیروگاه‌ها حداکثر تا ۱۰ مگاوات تولید برق خواهند داشت و قابلیت احداث در بسیاری از استان‌های کشور را نیز دارند؛ چرا که می‌توان آن‌ها در طول و مسیر انتقال آب احداث کرد.

در این جلسه همچنین اعضای کمیسیون و میهمانان در خصوص حمایت از توسعه صنعت برق آبی، تامین منابع مالی اجرای طرح‌های اولویت‌دار برق آبی در لایحه بودجه ۱۴۰۱، فراهم شدن زمینه توسعه انرژی‌های تجدیدپذیر نظیر برق آبی در قانون برنامه هفتم توسعه با توجه به آینده پیش رو در زمینه کمبود سوخت نیروگاه‌ها و استفاده از انرژی‌های تجدیدپذیر ترکیبی همچون تلمبه ذخیره‌ای و مزارع خورشیدی به بحث و تبادل نظر پرداختند.

در پایان این نشست مقرر شد در کمیته برق کمیسیون، موضوعات با تفصیل بیشتری بررسی و حمایت لازم به‌خصوص در فرایند تصویب طرح مانع زدایی از صنعت برق، صورت گیرد.

به گزارش خبرنگار اقتصادی خبرگزاری فارس، وعده ساخت ۱ میلیون مسکن در سال واکنش‌های بسیاری را در فضای رسانه‌ای و کارشناسی کشور به همراه داشته و اظهارات متفاوتی پیرامون این وعده بزرگ مطرح می‌شود.

با توجه به اهمیت جزئیات ساخت ۱ میلیون واحد مسکونی در سال، بررسی این مسئله در پرونده "یک میلیون سرپناه" در دستور کار خبرگزاری فارس است. بر این اساس در هفتمین شماره از پرونده مذکور به سراغ پاسخ این سوال می‌رویم که انرژی برق یک میلیون مسکن در سال چگونه تامین می‌شود؟

نیاز برقی ۱ میلیون مسکن چه قدر است؟

در گام اول پاسخ به سوال نحوه تامین برق یک میلیون واحد مسکونی در سال، باید بدانیم این تعداد واحد مسکونی پس از ساکن شدن خانوارها به چه میزان برق نیاز دارند.

بر اساس برآورد آماری صورت گرفته از میزان مصرف واحدهای مسکونی کشور، مصرف برق یک واحد مسکونی معمولا برای مصارف عادی با کولر آبی برابر حداکثر ۵ کیلووات ساعت است ولی برای خانه‌های با کولرهای گازی بین ۷ تا ۱۰ کیلووات مصرف برق ثبت می‌شود.

در نظر داشته باشید که این میزان مصرف برای ساعات اوج مصرف و استفاده همزمان است و گرنه در خیلی از ساعات روز ممکن است مصرف شما به کیلووات هم نرسد.

در شرایطی که اتلاف ۱۵ درصدی شبکه توزیع به میزان مصرف برق واحدهای مسکونی اضافه شود، به طور کلی برای ساخت ۱ میلیون خانه بالغ بر ۱۱۵۰ مگاوات توان تولید برق نیاز است. به عبارت دیگر ۱ میلیون واحد مسکونی در سال معادل تولید برق نیروگاه اتمی بوشهر مصرف برق دارند.

*برآورد هزینه تامین برق ۱ میلیون مسکن در همین راستا، مصطفی رجبی مشهدی، سخنگوی صنعت برق با اشاره به سرمایه‌گذاری لازم به منظور تولید برق مورد نیاز ۱ میلیون خانوار در واحدهای مسکونی جدید گفت: «قطعا برای تامین برق واحدهای مسکونی تامین اعتبار نیاز است که طبق برآوردهای اولیه تامین برق ۱ میلیون مسکن چیزی بالغ بر ۱۵ هزار میلیارد تومان برآورد شده، سرمایه نیاز دارد.»

در نگاه اول اضافه کردن ۱۱۵۰ مگاوات توان اسمی به ظرفیت ۸۰ هزار مگاواتی شبکه برق کشور مسئله قابل توجهی تلقی نمی‌شود اما اگر بدانیم در تابستان سال جاری شبکه برق با کسری نزدیک به ۱۵ هزار مگاواتی مواجه شده و در صورت عدم توجه به این مسئله ۱۱۵۰ مگاوات دیگر نیز به ناترازی تولید و مصرف اضافه می‌شود، مسئله تامین برق واحدهای مسکونی اهمیت پیدا می‌کند.

با اطلاع از هزینه و نیاز به برق ۱ میلیون واحد مسکونی به نظر می‌رسد توجه به این مسئله باید در دستور کار وزرای راه و شهرسازی و نفت و انرژی قرار گیرد.

راهکاری برای تامین برق ۱ میلیون مسکن

فارغ از نیاز به توان ۱۱۵۰ مگاواتی برای تامین برق ۱ میلیون واحد مسکونی، این مسئله می‌تواند معادل یک فرصت بی‌نظیر و تاریخی در صنعت برق کشور لحاظ شود.

به منظور آگاهی از این فرصت بی‌نظیر، پیش از پرداختن به راهکار باید بدانیم، این مسئله تنها در واحدهای مسکونی یک طبقه قابلیت اجرایی دارد.

یک طبقه شدن واحد مسکونی می‌تواند به سبب ایجاد امنیت بیشتر خانواده و ایجاد فضای کافی زمینه استقرار واحدهای تولیدکننده انرژی نظیر

صفحه‌های خورشیدی برای تولید برق و آب گرم را مهیا کرده و در صورت توجه دولت به این حوزه زمینه خود تامین شدن این واحدها از منظر انرژی را فراهم می‌شود.

خبرگزاری فارس پیشتر در گزارشی تحت عنوان همه مزایای ساخت واحد مسکونی ۱ طبقه/بهترین مدل برای تولید انبوه مسکن چیست؟ ساخت واحدهای مسکونی یک طبقه را به عنوان بهترین مدل تولید انبوه مسکن معرفی کرده بود.

بر همین اساس، در شرایطی که فضای لازم در واحدهای مسکونی یک طبقه مهیا شود، می‌توان بخش اعظمی از ۱۱۵۰ مگاوات توان مورد نیاز تامین برق ۱ میلیون مسکن را از طریق انرژی تجدیدپذیر تامین کرد.

به گزارش فارس، در حال حاضر ظرفیت نصب شده انرژی تجدید پذیر ایران ۹۰۳ مگاوات برآورد می‌شود، این یعنی استفاده از انرژی تجدیدپذیر در تامین برق ۱ میلیون واحد مسکونی می‌تواند زمینه افزایش ۲ برابری تولید برق تجدیدپذیر در کشور را به وجود بیاورد.

تقاضای ایجاد شده به سبب استفاده از انرژی تجدیدپذیر در ساخت ۱ میلیون مسکن به اندازه‌ای است که می‌تواند زمینه توسعه قابل توجه این حوزه در کشور را به وجود آورد و اشتغال قابل توجهی در نوآورانه‌ترین صنایع کشور را شکل بدهد.

در شرایطی که ساخت ۱ میلیون واحد مسکونی با توسعه ۱۱۵۰ مگاوات انرژی تجدیدپذیر در واحدهای مسکونی یک طبقه دنبال شود، سالانه دست کم انرژی معادل ۸,۷ میلیون بشکه نفت خام صرفه‌جویی خواهد شد. علاوه بر این، از انتشار ۴,۵ میلیون تن گازهای آلاینده به جو نیز جلوگیری می‌شود.

یک میلیون سرپناه ۱ میلیون مسکن چقدر برق نیاز دارد؟

در شرایطی که مدل ساخت ۱ میلیون واحد مسکونی بر اساس خانه ۱ طبقه در دستور کار قرار گیرد، می‌توان نیاز به برق ۱۱۵۰ مگاواتی این واحدها را از طریق برق تجدیدپذیر تامین کرد.

جیم دیجیکو، مدیرعامل سومین شرکت قهوه جهان توضیح می‌دهد

کسب‌وکاری که از خوابگاه دانشجویی شروع شد

سومین شرکت نوشیدنی‌های انرژی‌زای مبتنی بر قهوه، نخستین بار در یک خوابگاه دانشجویی تولید شد. سال ۲۰۱۵، جوردن دیجیکو (جوان‌ترین فرد از بین برادران دیجیکو) که در آن زمان در دانشگاه ویلادلفیا دانشجوی بود، روی انواع مختلف نوشیدنی‌های انرژی‌زا تحقیق می‌کرد. زمانی که نتوانست نوشیدنی مدنظرش را در بازار پیدا کند، خودش آن را ساخت و با دیگر برادرانش برای تولید وارد شراکت شد. در آن زمان برادر وسطی، جیک بود که سال‌های ابتدایی دانشگاه را در جورج تاون می‌گذراند و برادر بزرگ‌ترشان جیم، به تازگی از دانشگاه کالجیت فارغ‌التحصیل شده بود و در وال استریت کار می‌کرد. امروز، جیم ۲۸ ساله مدیرعامل شرکت سوپر کافی (Super Coffee) است؛ استارت‌آپی که ۵۰۰ میلیون دلار ارزش بازار دارد، فروش ۵۵ میلیون دلاری در ۲۰۲۰ داشته است (رقمی که در ۲۰۱۸ فقط ۴ میلیون دلار بود) و سرمایه‌گذاران بزرگی از هالیوود و ورزشکارهای حرفه‌ای مانند جنیفر لوپز، الکس رودریگز و آرون راجرز را جذب خود کرده است.

فعالیت داشتند، ماموریت امروزشان را کاهش مصرف شکر جامعه می‌دانند. آنها همچنین یک شمارشگر در وبسایت خود طراحی کرده‌اند که نشان می‌دهد میزان استفاده مشتریان از محصولات آنها به جای رقبا باعث حذف چه میزان شکر از رژیم غذایی آمریکایی‌ها تا امروز (در حال حاضر ۲ میلیون کیلوگرم) شده است.

در سال‌های اخیر، کسب و کار برادران دیجیکو رشد سریعی داشته و بیشتر به چشم آمده‌اند. در سال ۲۰۱۸ از آنها در برنامه تلویزیونی شارک تنک دعوت شد (برنامه‌ای که کارآفرینان با حضور در آن به دنبال جذب سرمایه‌گذار می‌گردند که البته کارآفرینان ما نتوانستند در آن برنامه به موفقیتی برسند) و در سال ۲۰۱۹ نیز در فهرست ۳۰ کارآفرین برتر زیر ۳۰ سال مجله فوربس قرار گرفتند. شرکت آنها اکنون طیف متنوعی از محصولات مرتبط با قهوه مانند خامه، دانه قهوه و قهوه فوری به بازار عرضه می‌کند و همچنان مواد اولیه و طعم‌های دیگری به سبد محصولاتش می‌افزاید. جیم دیجیکو

کسب‌وکاری که از خوابگاه دانشجویی شروع شد تفاوت سوپر کافی، فقط در داستان تولید آن نیست. این نشان تجاری از آنجا مشتریان وفاداری به دست آورد که نشان داد با حذف شکر رایج در سایر نوشیدنی‌های انرژی‌زا، توجه بیشتری به سلامت مشتریان خود دارد. سوپر کافی برای شیرین کردن نوشیدنی‌های خود سراغ میوه مانک (monk fruit) رفته است؛ ارگانیک و متناسب با رژیم‌های کم‌کالری است، روغن نارگیل و پروتئین فاقد لاکتوز دارد. برادران دیجیکو که خودشان در زمان دبیرستان و دانشگاه در تیم‌های ورزشی تحصیلی

در مصاحبه با ما از تجربیات و درس‌هایی که در این مسیر آموخته است، می‌گوید.

ورود به صنعتی که شرکت‌های بزرگی مانند استارباکس و دانکین فعالند، بسیار دشوار است. چگونه توانستید برند خود را متمایز کنید؟ زمانی که کار خود را از خوابگاه دانشگاه شروع کردیم، به شدت دلمان می‌خواست جایگزینی سالم برای نوشیدنی‌های انرژی‌زای آماده استارباکس (فراپاچینو) باشیم، اما این محصول در هر سوپرمارکت آمریکا نفوذ کرده است. حتی امروز هم راهی طولانی در پیش داریم. سوپر کافی در دسترس ۴۰ درصد از مصرف‌کنندگان آمریکایی است و فراپاچینو در دسترس ۹۹ درصد از آنها. مردم محصولی را که در قفسه باشد، می‌خرند؛ چه آن را بخواهند یا نه. ما قصد داریم که حق انتخاب آنها را افزایش دهیم.

هدف ما از تولید نوشیدنی خود، ساخت محصولی بود که مزه خوبی داشته باشد، برای سلامتی مفید باشد و به شما انرژی بدهد. سایر محصولات موجود در بازار، فقط مزه خوبی داشتند. متوجه شدیم که نمی‌توانیم از مشتریان خود بخواهیم مزه را فدای سلامتی کنند. باید به هر دو ویژگی توجه می‌کردیم. اداره یک کسب‌وکار در آن روزها چگونه بود؟

ورود به بازار غذا و نوشیدنی دشوار است. فروشگاه‌ها فقط در صورتی محصولات شما را می‌پذیرند که شبکه توزیع مناسب بتواند محصولات را به آنها برساند. در طرف دیگر، توزیع‌کنندگان فقط در صورتی با شما همکاری می‌کنند که فروشگاه‌هایی برای ارائه و تحویل محصول داشته باشید. زمانی که شروع می‌کنید، هیچ‌کدام از این موارد را ندارید. از طرف دیگر، به دلیل محدود بودن سفارش‌ها، حتی برای کارخانه‌ها هم نیاز به توزیع‌کننده و فروشگاه

دارید.

ما کار خود را با تولید خانگی شروع کردیم. همه کارها را با دست انجام می‌دادیم. یک خط تولید برای پر کردن بطری‌ها در کارخانه شکر دومینو در بالتیمور پیدا کردیم (با این تناقض که محصول ما کاملاً فاقد شکر بود). مالک آنجا حاضر شد فضا و دستگاه‌های مورد نیاز را در ساعات تعطیلی شیفت‌های کاری خودشان (از ۸ شب تا ۶ صبح) به ما کرایه دهد. تمام فروشگاه‌های سوپرمارکت شهر حوالی ساعت ۶ یا ۷ باز می‌شدند. بنابراین تمام شب را تولید می‌کردیم، محصولات را بارون می‌کردیم و در نهایت با سنگ-کاغذ-فیچی باید تصمیم می‌گرفتیم که کدام یک از ما سه نفر باید توزیع محصولات امروز را بر عهده بگیریم.

شرایط طاقت‌فرسایی بود اما تنها راهی بود که می‌توانستیم برای تولید و ارائه محصولات خود به بازار در پیش بگیریم. پول لازم برای هیچ روش دیگری را نداشتیم. آنچه را که می‌توانستیم، کنترل می‌کردیم و این موارد شامل تولید محصول، توزیع، انبار و چیدن آنها در قفسه فروشگاه‌ها بود. به سرعت یاد گرفتیم که چگونه می‌توانیم در سوپرمارکت‌ها برنده شویم. از آنجا که هر روز توزیع و تحویل داشتیم، آشنایی ما با مالکان فروشگاه‌ها افزایش یافت و خواهان قفسه‌ای بهتر و پربازدیدتر در فروشگاه‌ها شدیم.

چه شد که نتوانستید با معرفی شرکت خود در تلویزیون، سرمایه‌گذار جذب کنید؟

حضور در برنامه تلویزیونی شارک تنک (به معنای مخزن کوسه‌ها) اتفاق بزرگی برای ما بود. در آن زمان فقط ۱۸ ماه از شروع فعالیت‌های ما گذشته بود و در نتیجه هنوز ابتدای راه بودیم. درخواست ما از سرمایه‌گذاران بالقوه، یک سرمایه‌گذاری یک

آغاز واکسیناسیون ۲۴ ساعته در تهران

ISNA PHOTO

Mohammadali Ghasemi